

به کارگیری صافی‌های تغییرشکل برای همسانسازی موجک‌های حاصل از چشممه ارتعاشی و انفجاری

عبدالناصر یوسف‌زاده* و حمیدرضا سیاهکوهی*

* مردمه زنوفیزیک دانشگاه تهران، مددوق پستی ۶۴۶۶-۱۵۱۵.

چکیده

در این مطالعه برای رفع مشکلاتی که متفاوت بودن موجک‌های لزمه‌ای به هنگام پردازش داده‌های لزمه‌ای بازتابی بوجود می‌آورد، دو نوع صافی تغییر شکل دوطرفه از نوع بازگشتی طراحی و مورد استفاده قرار گرفته است. مشکلات بالا به خاطر بکارگیری دو چشممه انرژی متفاوت یعنی انفجاری (دینامیت) و نوسانی (واپیروسایز) در یک خط لزه نگاری ایجاد می‌شوند.

در این مقاله نشان داده است که موجک دوطرفه حاصل از خود همیستگی سویی ارتعاشگردن اثر اعمال صافی تغییرشکل طراحی شده، به یک موجک الی تبدیل می‌شود. انجام عمل مشابه روی موجک چشممه انفجاری با استفاده از صافی تغییرشکل مربوطه موجب ایجاد موجک الی دیگری می‌شود. همسانسازی نهایی موجک‌های الی حاصل با اجرای دیکاتولوشن (واهمامیخت) از نوع اسپایک و یکی کردن طیف دامنه برای هر دو نوع موجک به کمک صافی‌های بسامدی تکمیل می‌شود. در این مقاله ضمن ارایه روش طراحی صافی‌های تغییرشکل دوطرفه از نوع بازگشتی، تابع بدکارگیری آنها برای همسانسازی موجک‌های مختلف و رفع مشکلات ناشی از بدکارگیری چشممه‌های متفاوت روی مقاطع لزمه‌ای مصنوعی و برای مدل‌های زمین با لایبندی افقی و شیدار نشان داده می‌شود.

کلیدواژه: پردازش داده‌های لزمه‌ای، موجک چشممه لزمه‌ای انفجاری، صافی‌های تغییرشکل دوطرفه نوع بازگشتی،
همسانسازی موجک‌ها

۱ مقدمه

مشکلات همچون نبود امکان حرکت واپیروسایز در زمین‌های باتلاقی، جنگل‌ها، مناطق کوهستانی و یا نبود مجوز برای انفجار و امثال آن به ناچار برای ثابت نگهداشتن پوشش زیر سطحی در طول پردازش لزمه‌ای از هر دو نوع چشممه استفاده می‌شود (شیمونک و استروبل، ۱۹۸۵ و بروتر و همکاران، ۱۹۸۷).

در میان روش‌های شناخته شده برای اکتشاف مخازن نفتی، روش لزه‌نگاری بازتابی، به دلیل حداقل سه برتری یعنی دقیق‌تر، توان تفکیک بالا و نفوذ به عمق زیاد از جایگاه خاصی برخوردار است و با وجود هزینه زیاد این روش هنوز هیچ شرکت نفتی به خود اجازه نمی‌دهد که محل یک چاه اکتشافی را بدون اطلاعات لزمه‌ای تعیین کند (شیریف، ۱۹۹۵).

۲ مشکلات ناشی از تفاوت چشممه‌ها

معمولًا چشممه انفجاری یک موجک با فاز حداقل و یک طرفه (الی) تولید می‌کند در حالی که موجک حاصل از چشممه ارتعاشی بعد از انجام همیستگی، با فاز صفر و دوطرفه (غیر الی) است. در موجک با فاز حداقل، شروع رویداد لزمه‌ای منطبق بر محل رسیدن موجک الی است در حالی که در موجک با فاز صفر، محل قله (یا گودی) موجک موقعیت رویداد لزمه‌ای را نشان می‌دهد. در نتیجه وقتی در یک خط لزه‌نگاری از دو چشممه متفاوت استفاده شود، به خاطر متفاوت بودن شکل موجک‌های ایجاد شده،

هدف نهایی مطالعات لزمه‌ای، تفسیر مقاطع لزمه‌ای به مفاهیم زمین‌شناسی برای رسیدن به اهداف اکتشافی است. این امر مستلزم آن است که موجک‌های حاصل از چشممه انرژی در طول پردازش یکسان باشد و تفاوت مشاهده شده در طیف دامنه، فاز و شکل موجک در مقاطع لزمه‌ای تا حد امکان متأثر از زمین‌شناسی منطقه باشند.

معمول ترین چشممه‌های انرژی برای لزه‌نگاری در خشکی چشممه‌های انفجاری (دینامیت) و ارتعاشی (واپیروسایز) هستند. هر کدام از این چشممه‌ها معایب و محسن مربوط به خود را دارند. در عملیات لزه‌نگاری به خاطر پاره‌ای

$f_0 = \frac{f_f + f_i}{2}$ بسامد مرکزی و L طول سویپ است. کیفیت موجک کلودر که اغلب تابع خودهمبستگی نیز نامیده می‌شود به وسیله نسبت دامنه قله (یا گودی) مرکزی آن به دامنه فرورفتگی‌های کتاری و پهناهی قله (یا گودی) اصلی مشخص می‌شود. تاثیر بسامد غالب، طول سویپ و استفاده از پنجه کنترل کننده دامنه بر روزی کیفیت موجک کلودر به طور گسترده‌ای توسط یوسف زاده (۱۳۸۰) مورد بررسی قرار گرفته است.

در مقاطع لرزه‌ای که حاوی موجک کلودر هستند، فرورفتگی‌های دور طرف قله (یا گودی) اصلی مربوط به موجک بازناییده شده از یک سطح ممکن است با قله (یا گودی) اصلی مربوط به موجک بازنایی از سطح بالای و یا پایینی تداخل نماید و باعث کاهش قدرت تفکیک مقاطع لرزه‌ای شود. از این‌رو قدم اساسی در مدل‌سازی نگاشت‌های چشم‌ارتعاشگر، انتخاب محدوده بسامدی مناسب برای سویپ است. در این بررسی محدوده بسامدی انتخاب شده برای سویپ بین ۱ تا ۱۱۰ هرتز و فاصله نمونبرداری دو میلی ثانیه در نظر گرفته شد. این مقادیر غالباً در برداشت داده‌های لرزه‌ای با چشم‌ارتعاشی نیز به کار می‌رود.

۳ مبانی نظری صافی تغییرشکل دو طرفه نوع بازگشتنی برای چشم‌ارتعاشی

اگر سویپ واقعی حاصل از یک ارتعاشگر را در حوزه Z با $S(Z)$ و تابع انتقال صافی ضبط را با $F(Z)$ و پاسخ کلیه دستگاه‌های استفاده شده را با $I(Z)$ نمایش دهیم، تبدیل Z موجک حاصله پس از همبستگی یعنی $V(Z)$ به صورت زیر نوشته می‌شود.

$$V(Z) = S(Z)F(Z)S(1/Z)F(1/Z)I(Z) \quad (۴)$$

رابطه (۴) نشانگر حاصل خودهمبستگی سویپی است که توسط دستگاه ثبات به هنگام نگاشت صافی شده (صافی ضبط) و پاسخ سایر دستگاه‌های موجود در سر راه (مثل ژئوفون و ...) روی آن اثر کرده است (پاسخ دستگاهی). در آن $V(Z)$ یانگر موجکی با فاز صفر است که قله (یا گودی) مرکزی آن در زمان صفر قرار دارد. حال به دنبال

وایچشی در رویدادهای بازنایی مقاطع لرزه‌ای مشاهده می‌شود که می‌تواند در مرحله تفسیر مشکلاتی را پدید آورد. مثلاً ممکن است مفسر تغییر در شکل و خصوصیات موجک رویداد بازنایی را تغییر جانی در رخساره زمین‌شناسی، ناهنجاری سرعت و یا نظایر آن در امتداد بازنایی تلقی نماید.

شکل (۱) این مسئله را روی لرزه‌نگاشت‌های مصنوعی دوی بعدی که در تهیه آنها از موجک‌های مصنوعی هر دو چشم‌استفاده شده است، نشان می‌دهد. در این مطالعه سعی شده با طراحی و استفاده از صافی‌های تغییرشکل دوطرفه از نوع بازگشتنی، موجک‌های مربوط به دو چشم‌متفاوت به موجک واحدی تبدیل شوند، تا مقاطع لرزه‌ای نهایی عاری از اثرات چشم‌های متفاوت باشند.

موجک با فاز حداقل به کار رفته در این مطالعه برای ساختن لرزه‌نگاشت مصنوعی (یعنی مدل‌سازی نگاشت حاصل از چشم‌انفجاری) از اولین مشتق تابع توزیع نرمال گوسی به دست می‌آید و دارای شکل ریاضی زیر است (آلفرد و همکاران، ۱۹۷۴)

$$f(t) = -(2\pi f_0)^2 (t - t_0) \exp\left(-\frac{(2\pi f_0)^2}{2}(t - t_0)^2\right) \quad (۱)$$

که در آن f_0 بسامد مرکزی و $t_0 = 2/\pi f_0$ است.

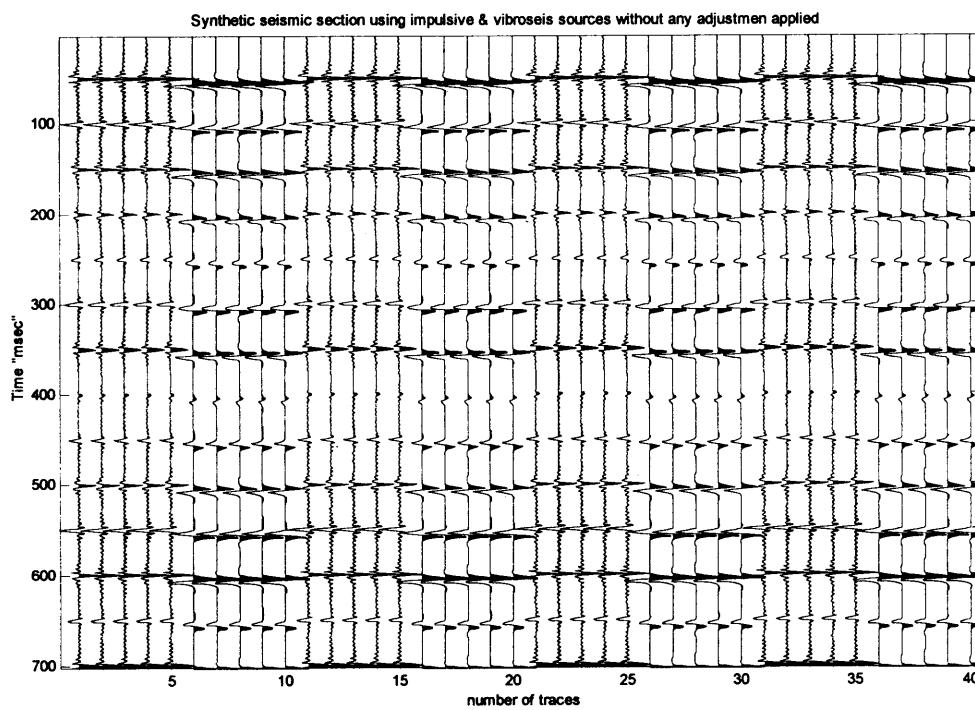
همچنین برای ساختن لرزه‌نگاشت مصنوعی از موجک با فاز صفر (یعنی مدل‌سازی نگاشت حاصل از چشم‌ارتعاشی) از سویپ خطی رابطه ریاضی به صورت زیر استفاده شد

$$y(t) = A \sin(\pi f_i t + f_f + \frac{f_f - f_i}{L} t) \quad (۲)$$

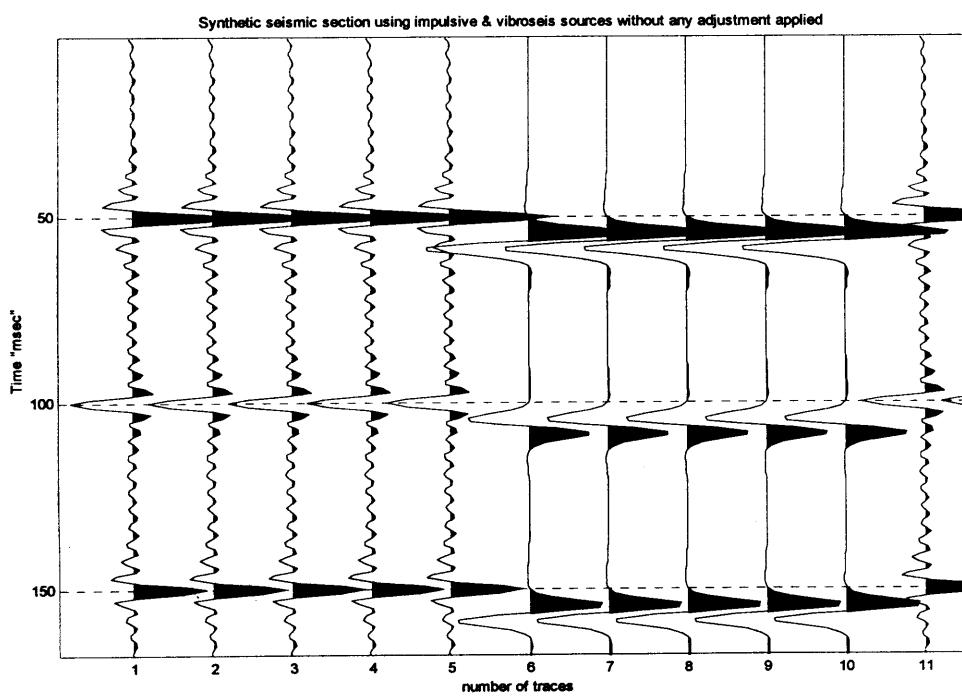
که در آن f_i و f_f به ترتیب بسامدهای اولیه و نهایی و L طول زمانی سویپ بر حسب ثانیه و A دامنه سینکمال است (بنز و زیلکوفسکی، ۱۹۹۰). از خودهمبستگی سویپ چشم‌ارتعاشی موجک با فاز صفر معروف به موجک کلودر پدید آید. رابطه خودهمبستگی سویپ خطی یا موجک کلودر می‌آید. رابطه خودهمبستگی سویپ خطی به صورت زیر است (کائینگهام، ۱۹۷۹)

$$C(t) = \frac{A^2}{2} L \frac{\sin \pi \Delta F t}{\pi \Delta F t} \cos 2\pi (f_0 + \frac{\Delta F}{2L} t) t \quad 0 \leq |t| \leq L \quad (۳)$$

که در آن $f_i = f_f - \Delta F$ پهناهی نوار بسامدی و

شکل ۱-الف. مقطع لرزه‌ای مصنوعی حاصل از به کارگیری دو موجک مختلف بدون تعدیل موجک‌ها، ردهای با شماره‌های ۱ تا ۵، ۱۰ تا ۲۱، ۲۵ تا ۴۰ و به همین ترتیب تا آخر، با چشم‌ارتعاشی و سایر ردهای با چشم‌انفجاری مدل‌سازی شده‌اند.

شکل ۱-ب. ۱۱ رد و ۱۶۰ میلی‌ثانیه از شکل ۱-الف) که با بزرگنمایی نشان داده شده است.

رد صافی شده ارتعاشگر، یعنی $V'(Z)$ ، به صورت زیر به دست می‌آید

$$\begin{aligned} V'(Z) &= VT(Z)SF_V(Z) \\ &= S_0(Z)F_0(Z)S_0(1/Z)F_0(1/Z)I(Z)R(Z) \frac{1}{S_0(1/Z)F_0(1/Z)} \\ &= S_0(Z)F_0(Z)I(Z)R(Z) \end{aligned} \quad (8)$$

اگر نتیجه به دست آمده کماکان حاصل همامیخت R و موجک چشمی باشد، در نتیجه رابطه ریاضی موجک جدید یعنی $V'(Z)$ که انتظار می‌رود به صورت یک طرفه و با فاز حداقل باشد، به صورت زیر قابل تعریف خواهد بود

$$V'(Z) = S_0(Z)F_0(Z)I(Z) \quad (9)$$

که در آن $V'(Z)$ معرف موجک جدید است و از همامیخت سوپر (با فاز حداقل)، صافی ضبط (با فاز حداقل) و پاسخ دستگاهها (با فاز مخلوط) حاصل می‌شود. اگر $I(Z)$ هم در عمل معلوم باشد، می‌توان معادل آن با فاز حداقل را محاسبه کرد و در رابطه (9) قرار داد.

۴ مبانی نظری صافی تغییرشکل دو طرفه نوع بازگشته برای چشمی انفجاری

چشمی انفجاری یک پالس (تبه) تغییر حجمی در زمین ایجاد می‌کند که دارای فاز حداقل است. اگر $Q(Z)$ سیگنال واقعی تولید شده به وسیله چشمی باشد، با وجود پاسخ دستگاهی $I(Z)$ و صافی ضبط $F(Z)$ ، موجک چشمی انفجاری $IM(Z)$ در حوزه Z به صورت زیر نوشته می‌شود

$$IM(Z) = Q(Z)F(Z)I(Z) \quad (10)$$

از آنجا که سیگنال تولید شده واقعی به وسیله انفجار دارای فاز حداقل است، لذا می‌توان نوشت

$$Q(Z) = Q_0(Z) \quad (11)$$

که در آن اندیس صفر نشانگر حداقل بودن فاز است. با توجه به رابطه (9)، صافی تغییرشکل دو طرفه، نوع بازگشته برای موجک حاصل از چشمی انفجاری، یعنی $SF_{IM}(Z)$ ، به صورت زیر تعریف می‌شود

$$SF_{IM}(Z) = \frac{F_0(Z)}{F(Z)} \quad (12)$$

چون $F(Z)$ (صافی ضبط) یک صافی با فاز مخلوط است، پس صافی تغییرشکل به دست آمده در رابطه (12) ناپایدار

طراحی یک صافی هستیم که $V(Z)$ را به صورت موجک با فاز حداقل درآورد. در تبدیل هر موجک به موجکی معادل با فاز حداقل، طیف دامنه موجک بدون تغییر می‌ماند ولی طیف فاز آن تغییر می‌کند. پس از همبستگی مشخصات مربوط به فاز سیگنال از میان می‌رود و سیگنال حاصل با فاز صفر می‌شود. لذا می‌توان سمت راست معادله (4) را که حاصل کرولیشن است به صورت زیر هم نوشت

$$S(Z)F(Z)S(1/Z)F(1/Z) = S_0(Z)F_0(Z)S_0(1/Z)F_0(1/Z) \quad (5)$$

که در آن اندیس صفر اشاره به حداقل بودن فاز دارد. بر اساس رابطه (5)، برای این که موجک $V(Z)$ دارای فاز حداقل باشد یا به بیان دیگر سمت راست معادله (4) به $S_0(Z)F_0(Z)$ ساده شود، نیاز به عملگری به صورت زیر است که در دو طرف معادله (4) ضرب شود (بروتز و همکاران، ۱۹۸۷).

$$SF_V(Z) = \frac{1}{S_0(1/Z)F_0(1/Z)} \quad (6)$$

که در آن $SF_V(Z)$ همان صافی تغییرشکل برای موجک حاصل از چشمی ارتعاشگر است (بروتز و همکاران، ۱۹۸۷). این صافی دارای خاصیت بازگشته بوده ولی برگشت آن تنها رو به عقب است. مهم‌ترین ویژگی این عملگر آن است که برای محاسبه آن نیازی به استفاده از تک‌تک ردھا نیست یا به عبارتی غیر وابسته به رد است. فقط داشتن مشخصات سوپر و صافی ضبط برای طراحی آن کافی است و پس از طراحی قابل اجرا بر روی کاله ردھایی است که با همان سوپر ایجاد و با همان صافی ضبط، ثبت شده‌اند. به این ترتیب نیاز به نوشتن برنامه رایانه‌ای جداگانه برای هر رد وجود ندارد.

برای اثبات صحت کارآئی صافی معرفی شده بر روی ردی با موجک $V(Z)$ ، فرض می‌کیم $R(Z)$ تابع بازنتاب در محل یک نقطه عمیق مشترک (CDP) باشد، در این حالت رد حاصل از چشمی ارتعاشی، یعنی $VT(Z)$ ، به صورت زیر از کاتولوشن (همامیخت) R و V حاصل می‌شود.

$$VT(Z) = V(Z)R(Z) = S_0(Z)F_0(Z)S_0(1/Z) \quad (7)$$

$$F_0(1/Z)I(Z)R(Z)$$

اگر صافی تغییرشکل $SF_V(Z)$ را بر این رد اعمال نماییم،

طرفه و الی به دست خواهد آمد.

صافی تغییرشکل به دست آمده برای موجک چشم‌های انفجاری نیز خاصیت غیر وابستگی به رد را دارد. یعنی فقط با داشتن مشخصات صافی ضبط می‌توان عملگر صافی تغییرشکل را محاسبه کرد و روی تمامی ردهای حاصل از چشم‌های انفجاری مورد نظر و ثبت شده با این صافی ضبط به کار برد.

همان‌طور که در روابط (۶) و (۱۵) مشاهده می‌شود، برای بدست آوردن عملگر صافی‌های تغییرشکل لازم است معادلهای با فاز حداقل $S(1/Z)F(1/Z)$ و $(1/Z)F(1/Z)$ را در اختیار داشته باشیم. در این بررسی از روش کولوموگوروف استفاده شده است (کلربوت، ۱۹۸۵). برای اطلاع بیشتر از این روش به یوسف زاده (۱۳۸۰) رجوع شود.

در ادامه نشان داده می‌شود که پس از اعمال دو صافی بالا، ردهای بدست آمده از چشم‌های ارتعاشی و انفجاری دارای موجک‌های الی و یک طرفه خواهد شد. برای رفع تفاوت احتمالی بین دو موجک از لحظه فاز و یا نوار بسامدی می‌توان از یک عملگر و اهمامیخت مناسب و در نهایت یک صافی میان‌گذر استفاده کرد.

۵ همسان‌سازی موجک‌ها و مقاطع لرزه‌ای مصنوعی

در اینجا برای بررسی کارآبی صافی‌های تغییرشکل معرفی شده در بالا، موجک‌ها و مقاطع لرزه‌ای مصنوعی برای چشم‌های ارتعاشی و انفجاری تهیه می‌شود و نتایج قبل و بعد از اعمال صافی‌های تغییرشکل مقایسه می‌شوند.

همان‌طور که قبلاً اشاره شد (رابطه ۲)، موجک مصنوعی مربوط به چشم‌های ارتعاشی از سویپ با بسامدهای ۱ تا ۱۱۰ هرتز و طول سویپ ۱۰ ثانیه و با فاصله نمونه‌برداری دو میلی‌ثانیه محاسبه شد. همچنین، موجک مصنوعی مربوط به چشم‌های انفجاری نیز با بسامد مرکزی ۶۰ هرتز محاسبه شده است (رابطه ۱). شکل (۲) این موجک‌ها را قبل از همسان‌سازی (شکل ۲-الف برای چشم‌های انفجاری و شکل ۲-ب برای چشم‌های ارتعاشی) و پس از همسان‌سازی و اهمامیخت (شکل ۲-ب برای انفجاری و شکل ۲-ه برای ارتعاشی) و بالاخره پس از اعمال صافی میان‌گذر نهایی

خواهد بود. اگر صافی فوق را در خود همبستگی $F(Z)$ ضرب و بر آن تقسیم نماییم خواهیم داشت

$$SF_{IM}(Z) = \frac{F_0(Z)F(1/Z)}{F(Z)F(1/Z)} \quad (13)$$

بر اساس استدلالی که در مورد معادله (۷) به کار برده شد، می‌توان نوشت

$$F(Z)F(1/Z) = F_0(Z)F_0(1/Z) \quad (14)$$

و در نهایت صافی تغییرشکل دو طرفه نوع بازگشته $SF_{IM}(Z)$ برای موجک چشم‌های انفجاری به صورت زیر تعریف خواهد شد (بروت و همکاران، ۱۹۸۷)

$$SF_{IM}(Z) = \frac{F_0(Z)F(1/Z)}{F_0(Z)F_0(1/Z)} = \frac{F(1/Z)}{F_0(1/Z)} \quad (15)$$

همان‌طور که مشاهده می‌شود این یک صافی از نوع بازگشته و با پاسخ ضربه یک طرفه نامحدود است. برای محاسبه آن ابتدا باید همبستگی $F(Z)$ را حساب کرده و سپس معادلش با فاز حداقل را به دست آورد.

رد حاصل از این چشم‌های انفجاری از همامیخت موجک چشم‌های با سری ضرایب بازتابی زمین $R(Z)$ بدست می‌آید

$$IMT(Z) = IM(Z)R(Z) = Q_0(Z)F(Z)I(Z)R(Z) \quad (16)$$

وقتی صافی $SF_{IM}(Z)$ به این رد اعمال شود، رد جدید $IM'(Z)$ به صورت زیر به دست می‌آید

$$IM'(Z) = IM(Z)SF_{IM}(Z) \quad (17)$$

$$= Q_0(Z)F(Z)I(Z)R(Z) \frac{F(1/Z)}{F_0(1/Z)}$$

و از معادله (۱۴) داریم که

$$\frac{F_0(Z)}{F(Z)} = \frac{F(1/Z)}{F_0(1/Z)} \quad (18)$$

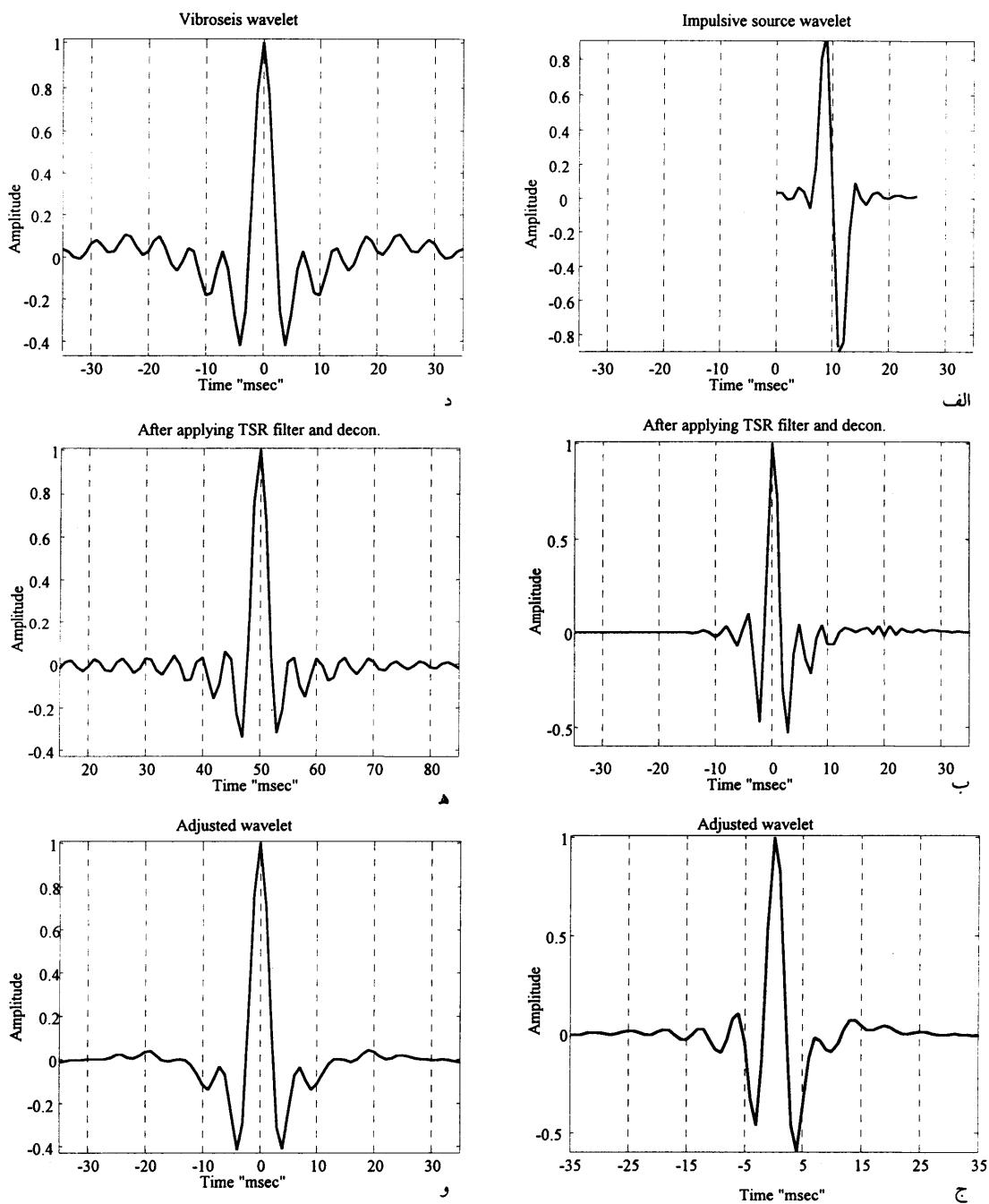
پس از جایگزینی، معادله (۱۷) به صورت زیر در خواهد آمد

$$IM'(Z) = Q_0(Z)F_0(Z)I(Z)R(Z) \quad (19)$$

اگر رابطه (۱۹) حاصل همامیخت R و موجک چشم‌های انفجاری باشد، پس موجک جدید برای چشم‌های انفجاری، یعنی $IM'(Z)$ ، به صورت زیر قابل تعریف خواهد بود

$$IM'(Z) = Q_0(Z)F_0(Z)I(Z) \quad (20)$$

اگر پاسخ دستگاهی نیز مشخص باشد، می‌توان $I(Z)$ را با معادل با فاز حداقلش یعنی $I_0(Z)$ جایگزین نمود. بنابراین پس از اعمال صافی تغییرشکل دو طرفه نوع بازگشته (یعنی $SF_{IM}(Z)$) موجک جدید، یعنی $IM'(Z)$ ، به صورت یک

شکل ۲. مقایسه موجکها قبل و بعد از همسان‌سازی:

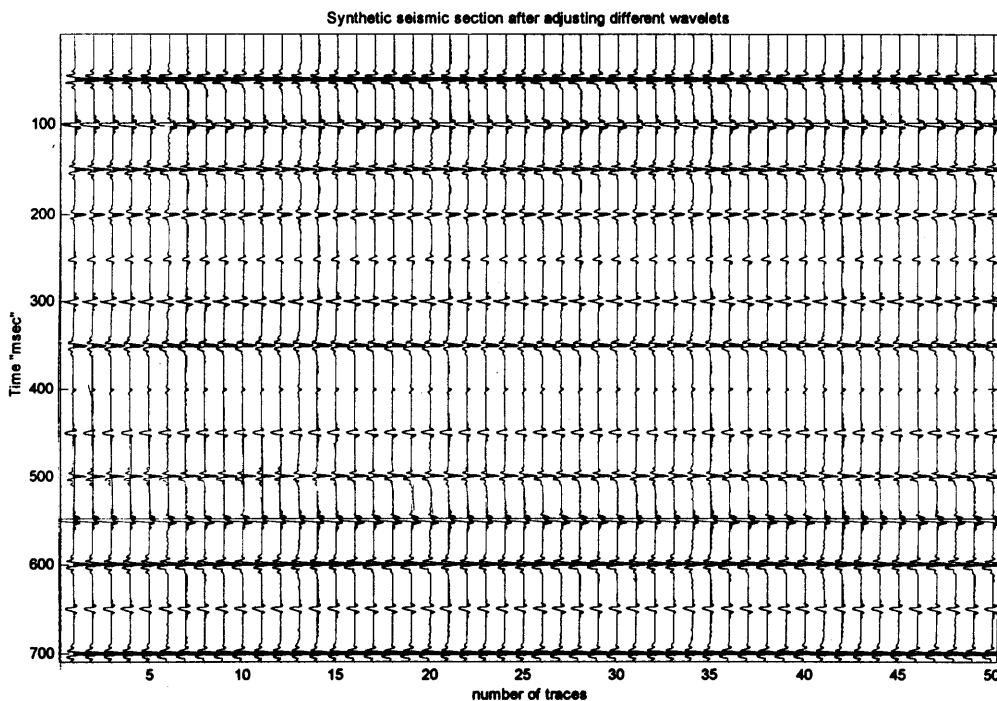
(الف) موجک مربوط به چشم‌انفجاری، (ب) پس از اعمال صافی TSR مربوطه و واهما میخت، (ج) موجک مربوط به چشم‌انفجاری پس از محدود کردن طیف دامنه.

(د) موجک مربوط به چشم‌ارتعاشی، (ه) پس از اعمال صافی TSR مربوطه و واهما میخت، (و) موجک مربوط به چشم‌ارتعاشی پس از محدود کردن طیف دامنه.

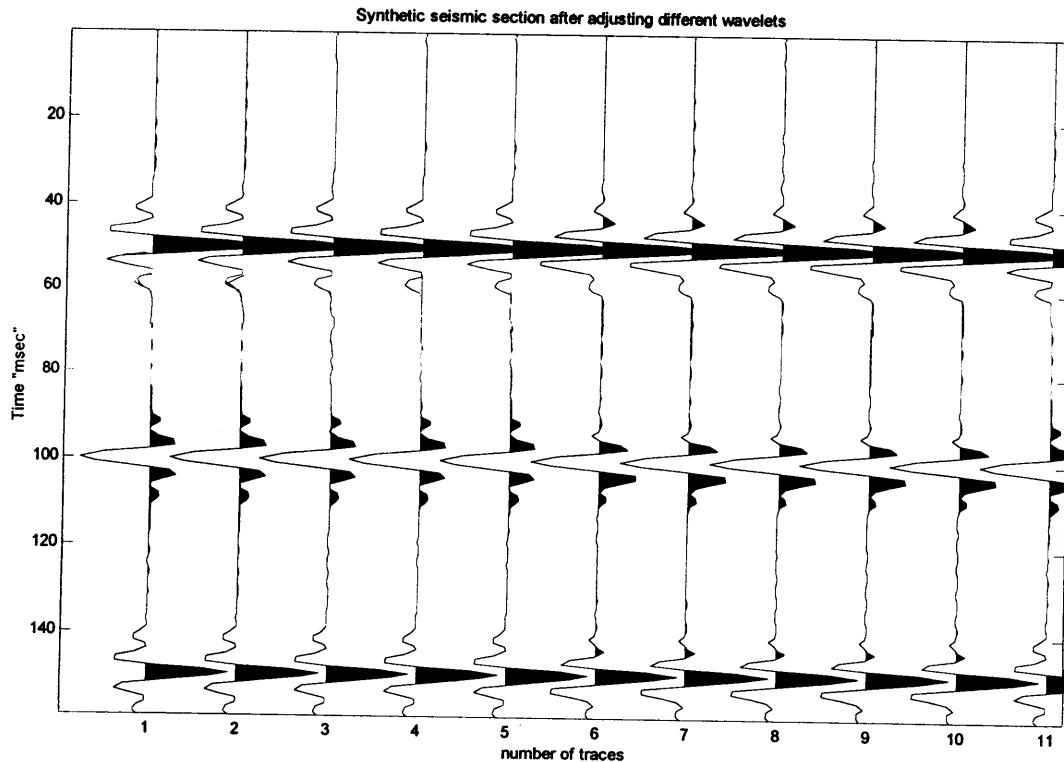
همسان‌سازی آورده شده است. همچنین برای بررسی وابسته بودن صافی طراحی شده به رد، در شکل (۴) اثر اعمال صافی و همسان‌سازی نهایی بر یک مدل زمین نسبتاً پیچیده‌تر که شامل لایه‌های شیدار بین لایه‌های افقی در بالا و پایین است، نشان داده شده است. بررسی شکل‌های (۳-الف) و (۴-ب) نشان می‌دهد که پس از همسان‌سازی، شکل سیگال‌ها مشابه، همگن و محتوای فرکانس آنها نزدیک به هم شده و رديابی یک بازنده یا تفسیر داده‌ها بدون هیچ مشکلی انجام پذیر است. لازم به اشاره است که در مثال‌های بالا برای یکسان شدن گستره فرکانسی موجک‌های حاصل از اعمال صافی‌های تغییرشکل، از واهمامیخت نوع اسپاکت (ایلمار، ۲۰۰۱) با نوونه سفید مناسب (۱۰ درصد) و صافی میان‌گذر نوع یولواک مرتبه ۲۰ با فرکانس بالا گذر برابر ۸۰ هرتز با شبیب ۴۰ دسی‌بل در هر اکتاو و فرکانس گذر پایین برابر ۱۵ هرتز و شبیب ۲۰ دسی‌بل در هر اکتاو، استفاده شده است.

(شکل ۲-ج برای چشم‌انفجاری و شکل ۲-و برای چشم‌ارتعاشی) نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود موجک‌ها پس از اعمال مراحل بالا همسان شده‌اند و شبات آنها بسیار زیاد شده است.

شکل‌های (۳) و (۴) نیز اثر همسان‌سازی را روی مقاطع مصنوعی نشان می‌دهند. در شکل (۱-الف)، یک مدل زمین با ۱۴ لایه افقی در نظر گرفته شد که در آن به طور متناوب پنج رد اول مربوط به چشم‌ارتعاشی و پنج رد بعدی مربوط به چشم‌انفجاری (همین‌طور الی آخر) است. شکل (۳-الف) همین مقطع را پس از همسان‌سازی نشان می‌دهد. همان‌طور که از شکل برمی‌آید، شکل موجک‌های سازنده این مقطع تقریباً یکسان شده و به سختی می‌توان بین رده‌های حاصل از چشم‌ارتعاشی (اول تا پنجم، یازدهم تا پانزدهم و ...) و موجک حاصل از چشم‌انفجاری (ششم تا دهم، شانزدهم تا بیستم و ...) تفاوتی مشاهده کرد. جهت مشاهده بهتر، ۱۶۰ میلی‌ثانیه از ۱۱ رد اول شکل‌های فوق در شکل‌های (۱-ب) قبل از همسان‌سازی و (۳-ب) پس از

شکل ۳-الف. مقطع لرزه‌ای مصنوعی نشان داده شده در شکل (۱-الف) پس از همسان‌سازی دو موجک مختلف. رده‌های با شماره‌های ۱ تا ۵، ۱۱ تا ۱۵، ۲۱ تا ۲۵ و به همین ترتیب تا آخر با چشم‌ارتعاشی و سایر رده‌ها با چشم‌انفجاری مدل‌سازی شده‌اند.

شکل ۳-ب. ۱۱ رد و ۱۶۰ میلی ثانیه از شکل ۳-الف) که با بزرگنمایی نشان داده شده و همسانسازی دو موجک مختلف را بهتر نشان می دهد.

سفید مناسب (۱۰ درصد) و صافی میانگذر نوع بولواک مرتبه ۲۰ با بسامد بالا گذر برابر ۸۰ هرتز و شیب ۴۰ دسی بل در هر اکتاو و بسامد پایین گذر برابر ۱۵ هرتز و شیب ۲۰ دسی بل در هر اکتاو، استفاده شود.

منابع

یوسفزاده، ع، ۱۳۸۰، همسانسازی موجک‌های حاصل از چشممهای ارتعاشی و انفجاری: پایان‌نامه کارشناسی ارشد، موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران.

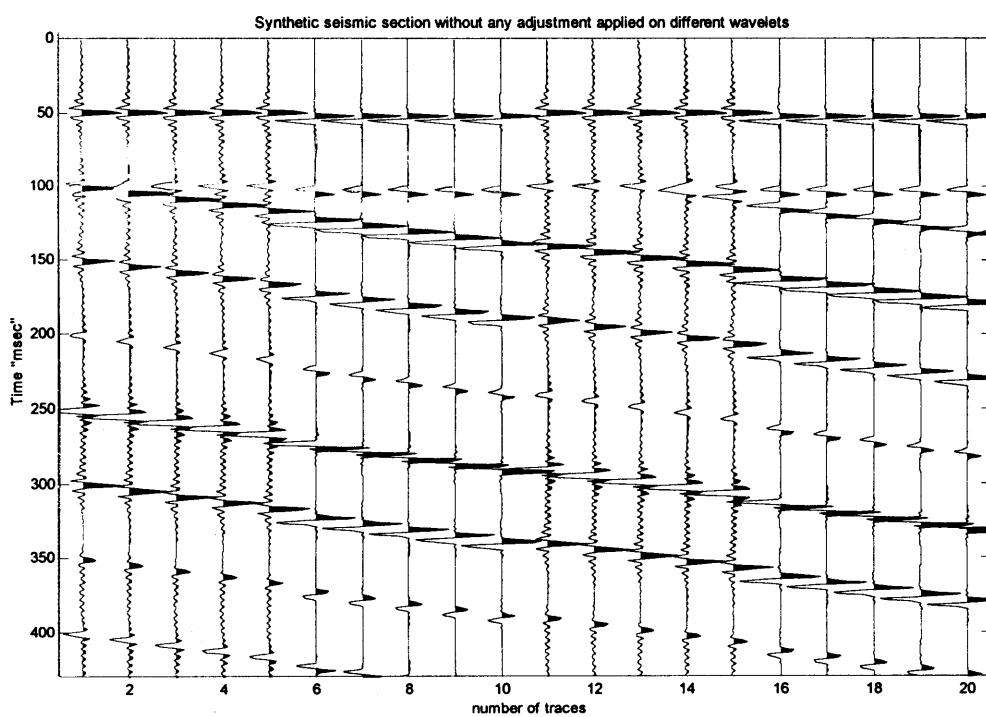
Alford, R.M., Kelly, K.P., and Boore, D.M., 1974, Accuracy of finite-difference modeling of the acoustic wave equation: Geophysics, 39, 834-842.

Baeten, G., and Ziolkowski, A., 1990, The Vibroseis source: Elsevier Publications, Amsterdam.

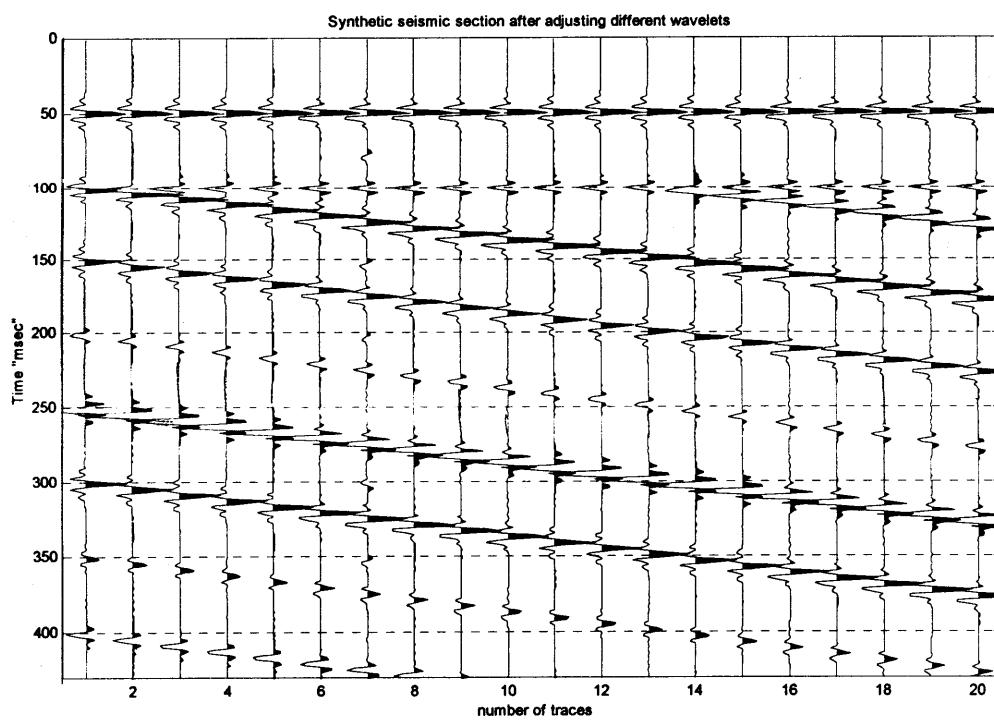
Brotz, R., Marshall, R., and Knecht, M., 1987, Signal adjustment of Vibroseis and impul-

۶ نتیجه‌گیری

مواردی در عمل پیش می‌آید که در حین عملیات لرزه‌نگاری به دلیل پاره‌ای مشکلات مجبور به استفاده از دو چشممه انججاری و ارتعاشی در یک خط لرزه‌نگاری هستیم. به هنگام استفاده توأم از دو چشممه فوق لازم است قبل از شروع پردازش داده‌ها، موجک‌های حاصل از دو چشممه همسانسازی شوند. در این مطالعه جهت همسانسازی موجک‌ها، صافی‌های تغییرشکل دو طرفه از نوع بازگشتی برای هر کدام از چشممهای ارتعاشی و انفجاری طراحی شد. این بررسی نشان داد که مناسب‌ترین عملگر برای تغییر شکل موجک حاصل از واپرسایز و چشممه انججاری به ترتیب $SF_{IM}(Z) = \frac{F(1/Z)}{F_0(1/Z)}$ و $SF_V(Z) = \frac{1}{S_0(1/Z)F_0(1/Z)}$ است. این بررسی همچنین نشان داد که برای یکسان شدن گستره بسامدی موجک‌های حاصل از اعمال صافی تغییرشکل لازم است از واهما میخت نوع اسپایک با نویه

شکل ۴-الف. مقطع لرزه‌ای مصنوعی و با استفاده از یک مدل زمین‌شناسی متفاوت حاصل از به کارگیری دو موجک مختلف، بدون تعديل موجک‌ها، ردیهای با شماره‌های ۱ تا ۵ و ۱۱ تا ۱۵ با چشمی ارتعاشی و سایر ردیهای با چشمی انفجاری مدل‌سازی شده‌اند.

شکل ۴-ب. مقطع مصنوعی نشان داده شده در قسمت (الف) پس از همسان‌سازی موجک‌های متفاوت.

- sive source data: *Geophysical Prospecting* **35**, 739 – 766.
- Claerbout, J.F., 1985, Fundamentals of geophysical data processing, with application to petroleum prospecting: Blackwell Scientific Publications, Boston Mass.
- Cunningham, A.B., 1979, Some alternate Vibrator signals: *Geophysics*, **44**, 1901-1921.
- Schimunek, K., and Strobl, E., 1985, A combined dynamite–Vibroseis 3-D survey in the subalpine overthrust zone of Austria: *First Break* **3**, 9-15.
- Sheriff, R.E., and Geldart, L.P., 1995, *Exploration seismology*: Cambridge University Press, New York.
- Yilmaz, O., 2001, *Seismic data analysis: processing, inversion and interpretation of seismic data*, 1, Society of Exploration Geophysicists, Tulsa, OK.